

کنگره بین المللی مهندسی عمران، معماری و توسعه پایدار شهری در آسیا

ژاپن - توکیو

سال ۱۳۹۹

نقش هویت هنر معماری ایرانی - اسلامی در آموزش معماری

مهران مهردوست شهرستانی^۱، امیرعلی احتشام فر^۲، ناهید عبدالقادری بوکانی^۳، سید حسن رسولی^۴

۱. پژوهشگر دوره دکتری معماری، مدرس گروه معماری، دانشکده معماری و هنر، دانشگاه گیلان، رشت، گیلان، ایران.

E-mail: mehran_mt@yahoo.com

۲. دانشجوی دکتری برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی سمنان، ایران

Serajemonir1422@gmail.com

۳. کارشناسی ارشد، معماری، پردیس البرز دانشگاه تهران، ایران

N.abdolghadri@ut.ac.ir

۴. پژوهشگر، برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

Hasanrasoli.63@Gmail.com

چکیده:

حفظ هویت در طراحی معماری، در کشوری با قدمت ایران و با غنای معماری که ریشه در اندیشه های فلسفی و حکمت هنر اسلامی و ایرانی دارد، همیشه موضوعی چالش بر انگیز بوده است. جریان های تجدد خواهی ۱۰۰ سال اخیر همانگونه که جامعه سنتی در حال گذار به مدرنیته ایرانی را سردر گم و عناصر نامحسوس فرهنگی را کمرنگ تر کرده اند، چندان به نفع معماری نیز نبوده اند. متأسفانه از گرایشات معماری سنتی نیز چه در حوزه آموزشی و چه در سطح جامعه چندان استقبال نمی شود. اما معماران جوان در جستجوی حلقه گمشده گذشته و امروزند، این پژوهش با تکیه بر چندین سال تدریس در دانشکده های معماری با بهره گیری از نظرات دانشجویان و اساتید معماری که بر اساس ارائه پرسشنامه در دو جامعه آماری متفاوت به روش تحقیق توصیفی- پیمایشی و با ابزار پرسشنامه بررسی شده است.

نتیجه تحقیق نشان می دهد دانشجویان بر این باورند که بایستی از اصول سازماندهی و گونه شناسی فضای ایرانی بیشتر استفاده شود تا اینکه صرفاً عناصر و تزیینات معماری ایرانی تکرار شود. اما اساتید معماری بر این عقیده بودند که عناصر و الگوهای تاریخ معماری ایران حضور موثر در دوره های متمادی، تکامل و پالایش یافته، دارای هویتی مستقل از زمان شده اند و مفهوم عامی را از یک الگو یا یک عنصر معماری ارائه می دهند که شان تجریدی یافته و دارای تصویری ذهنی و حامل بار عاطفی است و می توان از آنها در شکل تجریدی خود در معماری امروز استفاده کرد.

واژگان کلیدی:

هویت هنر معماری، آموزش معماری، حکمت هنر ایرانی- اسلامی، اندیشه ایرانی